

Opravdu se Severní Korea rozhodla jít do války?

 nationalinterest.org/blog/korea-watch/has-north-korea-really-decided-go-war-209247

10. ledna opustil severokorejský vůdce Kim Čong-un desetiletí hledání mírového sjednocení Koreje. „Nazval Jižní Koreu ‚hlavním nepřítelem‘ země a řekl, že ‚nemá v úmyslu vyhnout se válce‘.“ Dále řekl, „neváhal by ‚vyhladit‘ Jižní Koreu,“ což zní, jako by se Kim připravoval na velký jaderný útok na jih.

Následně dva renomovaní experti na Severní Koreu napsali článek, v němž tvrdili, že „Kim Čong-un učinil strategické rozhodnutí jít do války“. V následné debatě jiní tvrdili, že tomu tak není .

Opravdu se Kim rozhodl jít do války?

Abychom na tuto otázku správně odpověděli, musíme nejprve rozlišovat mezi druhy válek. Kim ve skutečnosti už do války šel: Kimova rodina se připravovala a bojovala na studenou válku proti Jižní Koreji a Spojeným státům sedmdesát let. To lze vidět na propagandistických operacích Severu proti Jihu, na identifikaci Spojených států a Jižní Koreje jako nepřátelských nepřátel, kteří se snaží napadnout Sever , na mnoha provokacích, včetně testů raket a jaderných zbraní, a na pobuřujících hrozbách .

Kim samozřejmě využívá těchto akcí, aby pomohl svému selhávajícímu režimu přežít. Odvádí pozornost svého lidu od mnoha nedostatků svého režimu a snaží se vypadat jako zmocněný a úspěšný vůdce. Tyto akce mu také umožňují vyvíjet tlak na alianci Jižní Korea-USA s nadějí, že ji podkopou.

A Kim se zjevně připravuje na horkou válku: “ Armáda každé země se připravuje na válku. Ale konkrétně, žádná diktatura nemůže mít armádu s více než 1 milionem personálu, aniž by se aktivně připravovala na válku. Musí být zaměstnaní, jinak by byli režimu velmi nebezpeční. Kim skutečně nejen vyhrožoval zničením Jihu, ale měl také v plánu jít ještě dále „okupací, podrobením a znovuzískáním ROK a anektováním jako součástí území naší republiky“ .

Tohoto druhu horké války se v současnosti mnozí odborníci obávají. Ale není to něco, co by si Kim pravděpodobně přála. Koneckonců ví, že pokud použije jaderné zbraně, Spojené státy slíbily, že jeho režim nepřežije, čehož se bojí nejvíce. A pokud jeho armáda napadne Jižní Koreu, jeho personál utrpí druh ideologické kontaminace vnějšími informacemi, o kterých se obává, že by mohly vést ke kolapsu jeho režimu. Extrakt z National Intelligence Estimate (NIE) vydaný v červnu 2023 takovou severokorejskou útočnou aktivitu výrazně snižuje.

Kim se přesto bojí osudu rumunského komunistického režimu, který byl v roce 1989 svržen vlastní armádou (jeho děd Kim Ir-sen měl blízko k prezidentovi Nicolae Ceaușescu). Pokud si někdy uvědomí, že jeho armáda může zakročit proti němu, mohl by Kim dobře nařídit invazi na jih, aby jeho armádu zaměstnal. Výňatek z NIE říká: „[Zpravodajská komunita] nadále hodnotí, že Severní Korea pravděpodobně nepoužije jaderné zbraně, pokud Kim nebude věřit, že jeho režim je v nebezpečí. Kim pravděpodobně chce pohotovostní režim pro přežití, ve kterém je jeho armáda přiměřeně připravena vyhnout se drtivé porážce, pokud provede takovou invazi, včetně potenciálního použití jaderných zbraní.“

Existuje však třetí druh války, který by se dal označit jako „teplá válka“ zahrnující periodické omezené útoky, jejichž cílem je přinutit nebo destabilizovat protivníka. Historicky Severní Korea prakticovala takové omezené útoky, včetně použití povstalců, kteří se na konci 60. let pokusili podníti občanskou válku na jihu. Severská speciální jednotka pronikla na jih a pokusila se zabít jihokorejského prezidenta Park Chung-hee v roce 1968. Sever se také zmocnil USS *Pueblo* v roce 1968, zabil dva americké důstojníky v Panmunjom v roce 1976, pokusil se zavraždit prezidenta Jihu bombardováním v Barmě v roce 1983, napadl jihokorejské lodě v 90. a 20. století a v roce 2010 ostřeloval ostrov Yeonpyeong.

V roce 2024 se zdá, že Kim pravděpodobně eskaluje do teplé války kvůli vážným vnitřním problémům a protože jeho přístup k provokacím ze studené války nedokázal dosáhnout jeho vnějších cílů. Namísto podkopání jihokorejsko-americké aliance jeho provokace v posledních několika letech údajně učinily alianci silnější než kdy jindy a přivedly Japonsko k trojstrannému partnerství. Vnější výsledek Kimovy strategie mohl být stěží horší a jeho vysocí vůdci to pravděpodobně vědí. Kim si ale toto selhání nemůže přiznat – zdá se, že je pravděpodobnější, že se zdvojnásobí a eskaluje do teplé války, jako to dělal jeho dědeček na konci 60. let.

Kim samozřejmě nepřizná žádná specifika strategie teplé války. „Prvek překvapení byl tradičně klíčovým prvkem severokorejských provokací,“ a pravděpodobně takový zůstane. Zdá se však docela pravděpodobné, že Kim provede kampaň omezených útoků, z nichž alespoň některé budou hodnověrně popřítelné, protože v roce 2010 zjistil, že potopení válečné lodi Cheonan vystavilo Sever mnohem menšímu riziku než ostřelování ostrova Yeonpyeong. Výňatek z NIE také říká: „Severokorejský vůdce Kim Čong-un s největší pravděpodobností použije různé donucovací metody a hrozby agresí, aby se pokusil pokročit směrem k dosažení svých národních bezpečnostních priorit.“ Jak varuje další expert : „Ale může mít nyní pocit, že může ovládnout mezikorejské vztahy, vrazit klíny do americko-jihokorejské aliance a zapojit se do stále agresivnějších provokací. A může se stát nebezpečně přehnaně jistým ve své schopnosti kontrolovat rizika eskalace.“

To je nebezpečné, protože jihokorejský prezident Yoon Suk-yeol slíbil neúměrně „potrestat“ Severní Koreu, pokud se rozhodne provokovat Jih. Pokud se tak stane, vnitřní nestabilita Severní Koreje by mohla Kima přimět, aby pokračoval ve spirále eskalace a očekával, že jeho „jaderný stín“ omezí reakce Jižní Koreje a USA. Ale klidně se mohl katastrofálně mýlit.

Jižní Korea a Spojené státy proto musí být připraveny porazit takové severokorejské útoky. I když mají tendenci záviset na odvetných hrozbách, aby odradily severokorejské omezené útoky, musí se zaměřit více na to, aby měly schopnosti a plány porazit severokorejské omezené útoky a pak prokázaly svou připravenost.

Například, zatímco Severní Korea tvrdí, že její rakety mohou porazit jihokorejskou a americkou obranu, Ukrajina byla velmi úspěšná v zachycení významného procenta ruských raketových útoků pomocí americké a spojenecké obrany, a to i proti teoreticky „nezastavitelným“ ruským hypersonickým raketám. Jižní Korea a Spojené státy musí být připraveny popřít co nejvíce severokorejských útoků. Koneckonců, když čelí vnitřní nestabilitě, to poslední, co Kim chce, je zahájit neúspěšné útoky proti Jihu, a tím se zdát slabý. V tomto případě je odstrašování mnohem více závislé na popírání, což s menší pravděpodobností podnítl severokorejskou eskalaci než odvetu.

Jižní Korea a Spojené státy navíc potřebují využít klíčovou severokorejskou asymetrickou zranitelnost: vnější informace. Místo toho, aby jen vyhrožovali odvetnými útoky proti Severu, měli by také pohrozit vnější informační kampaní proti Severu, které by se Kim bál. Taková kampaň by se mohla zaměřit jak na poskytování informací elitním Severokorejčům pracujícím mimo zemi (včetně Ruska), tak na vysílání rádia, televize a dalších médií (např. USB disky) na sever.

A zatímco Sever odmítá vyjednávat se Spojenými státy, Spojené státy si musí pamatovat, že diplomacie nemusí začínat u vyjednávacího stolu. Proč Washington nemůže nabídnout návrh na snížení napětí se Severní Koreou a poskytnutí výhod, po kterých většina Severokorejců zoufale touží? Spojené státy by například mohly nabídnout Severu měsíční balíček potravinové a lékařské pomoci výměnou za žádné provokace. I když by Kim téměř jistě takový návrh odmítl, jeho elitám by to mohlo připadat velmi atraktivní a vyvíjet na něj tlak. Tím, že Spojené státy nezaujmou pouze tvrdý postoj proti severokorejským provokacím, by svým spojencům a Severokorejčům ukázaly, že nejsou vůči Severokorejčům nepřátelské – pouze proti špatnému chování Severní Koreje.

O autorovi: Dr. Bruce W. Bennet

Bruce W. Bennett je senior mezinárodní/obrný výzkumník v neziskové, nestranné korporaci RAND. Pracuje především na výzkumných tématech, jako je strategie, plánování sil a kontraproliferace v rámci RAND International Security and Defense Policy Center.

Obrazový kredit: Vláda ROK.

Plánuje Severní Korea válku?
